

Drumul vieții

Mihail Janto

Pe drumul vieții nu-i întors,
degeaba-n urmă vrei să mergi,
poate-i târziu ca să-nțelegi,
că timpul zilele ți-a stors.

Când soare-n suflet te-a cuprins
și drumul îți părea frumos,
pe unde-ai mers cândva pe jos,
azi parcă totul este nins.

Din ce-ai avut și ai pierdut,
când ai ajuns deja la mal,
ca valul ce-i născut din val,
ai dobândit ce n-ai crezut.

Prin multe soarta te-a trecut,
de ai cedat sau câștigat,
tu nu știai că ești bogat,
c-o viață când ai fost născut.

De-ai să trăiești poate un veac,
cu visul vieții ești prea plin,
atât de mult, dar prea puțin,
n-ai să găsești al morții leac...

Ai mers cu viața pas la pas,
cu-n zâmbet, lacrimi, bucurii
și câte încă... doar tu știi,
ca azi să-ți iei un bun rămas.

Și când rămâi doar cu un „eu”,
simțind că viața ți-a trecut,
ai vrea s-o iei de la-nceput,
te-ntorci din nou la Dumnezeu...

Autor, Mihail Janto